

Engin ARIK

1948 - 2007

BİLİME ADANMIŞ BİR HAYAT

ENGİN ARIK

Derleyen: Osman Azmi Barut

(Türk Fizik Derneği Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi)

Ülkemizin deneysel yüksek enerji fiziği alanında dünya ölçeğinde en çok tanınan bilim insanı Engin Arık' ın yaşamını bilime adanmış bir hayat olarak özetleyebiliriz. Canlılığı, seçkin ve dinamik bilim insanı kişiliği ile gençlere örnek olan, ülkemizin teknolojik geri kalmışlığı aşabilmesi için sürekli kafa yoran, çözümler üreten ve bu konuda yetkilileri sürekli uyaran, tüm bu meşguliyetleri arasında yakalandığı amansız hastalığı bile alt etmeyi başarabilen bu çok değerli bilim insanımız ne yazık ki, 30 Kasım 2007 Cuma günü saat 1.30' da Isparta'ya giden uçağın, düşüşü sonucu yaşamını yitirdi. Bu yitirilen sıradan bir yaşam değildi. Bu yaşam, Türkiye gibi bilimin, teknolojinin önemsenmediği, kalkınmak için olmazsa olmaz koşul olduğunun idrak edilmediği bir ülkede yetişen çok değerli bir bilim insanının yaşamıydı. Bu değerli insanın ölümüyle, ülkemiz, yaklaşık 40 yıl aradan sonra tekrar yüksek teknolojiye geçiş şansını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor. 1967 yılında büyük fizikçimiz Cavit Erginsoy' un ani bir kalp krizi sonucu henüz 43 yaşında iken zamansız ölümü ile yitirdiğimiz yüksek teknolojiye geçiş şansını kaçırmak tehlikesini şimdi yeniden yaşıyoruz. Demek ki, kalbinde inancı kafasında bilgisi olan bir tek insan bile ülkelerin hayatında kilit rol oynayabiliyor. Şimdi ülkemizin temel bilimcilerinin özellikle fizik topluluğunun en önemli görevi Engin Hanım'ın gerçekleştirmeye çalıştığı projeleri hayata geçirmek, CERN aslı üyeliğini bir an önce gerçekleştirmek olmalıdır. Bunlar gerçekleştirilirse Engin Arık ebedi istirahatgâhında huzur içinde uyuyacak; aksi taktirde bilim dünyamız yaşanacak olumsuzluğun hesabını gelecek kuşaklara veremeyecektir.

Özgeçmişı

İstanbul'da, 14 Ekim 1948 tarihinde doğan Prof. Dr. Arık, İstanbul Üniversitesi Fizik- Matematik Bölümü'nden 1969 yılında mezun olduktan sonra Pittsburgh Üniversitesi'nde fizik alanında yüksek lisans ve doktora yaptı.

İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Kuramsal Fizik Kürsüsü'nde 1968-1969 döneminde öğrenci asistan olarak çalışan Arık, 1969-1976 yılları arasında Pittsburgh Üniversitesi Fizik Bölümü 'nde araştırma asistanı olarak çalıştı.

1976-1979 yılları arasında Londra Üniversitesi ve Rutherford Laboratuvarları'nda doktora sonrası araştırmacı olarak çalışan Arık, 1979 yılında Boğaziçi Üniversitesi Fizik Bölümü'ne geçti. 1981 yılında doçent olan Arık, 1983 yılında üniversiteden ayrılarak 2 yıl Control Data firmasında uzman olarak çalıştı. Engin Arık 1988 yılında profesör oldu.

1997-2000 yılları arasında Viyana Nükleer Denemeleri Yasaklama Anlaşması Teşkilatı'nda çalışan Arık, 1985 yılından bu yana Boğaziçi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapıyordu.

Engin Arık, kendisi gibi Boğaziçi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümü'nde görevli kuramsal fizikçi Prof. Dr. Metin Arık ile evliydi. Engin Arık iki çocuk annesi ve iki torun sahibiydi.

Prof. Dr. Engin Arık, İsviçre'nin Cenevre kenti yakınlarında kurulu nükleer araştırma merkezi "European Organization for Nuclear Research "Atlas Deneyi"nde çalışıyordu.

Aşağıda okuyacağınız satırlar Engin Arık' ın eşı değerli kuramsal fizikçimiz, Boğaziçi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Metin Arık tarafından kaleme alınmıştır. Bu satırlarda Metin Bey, eşı ile nasıl tanıştıklarını, evliliklerini, ve eşinin bilimsel yaşamını kısaca özetlemektedir:

Engin daha lise yıllarından parçacık fizikçisi olmağa karar vermişti. Mesela ben lise son sınıfa kadar Üniversitede fizik okumayı düşünmemiştim ama Engin daha liseden beri atom parçacıklarıyla ilgilenmiş. O zaman liselerarası TÜBİTAK gurupları vardı. TÜBİTAK yazın bu

öğrenciler için kamplar düzenleyip, her daldan bilim adamını getirip, onlara konferans verdiriyordu. Bu kampta parçacık fiziği hakkında dinlediği konferans onu etkilemiş ve böylece kararını vermiş. Biz, Engin ile üniversitenin birinci yılında tanıştık. Yazın tabii Engin'in bir yerlere gitmesi lâzım ki ben de gidebileyim. Dolayısıyla Engin üniversitede olmasına rağmen o lise kampına gidiyordu. Oradan arkadaşları vardı. Ben de o kampa arada bir gidiyordum veya görüşebiliyorduk. Kampın çıkışında Engin 'i bekliyordum. Böylece yazın da görüşüyorduk. Engin'in babası onun üniversitede kariyer yapmasını ve araştırmacı olmasını isterdi ve evliliğimizle ilgili iki üniversite hocasının geçim derdine düşeceğinden ve Engin 'in araştırmacı olamayacağından korkardı. Çok haksız da sayılmazdı ama bir şey vardı ki o da: Kızının mücadelecisi olmasıydı. Evlenip ABD'ye yüksek lisans ve doktora yapmaya gittik. Oğlumuz doğduğunda ikimiz de 20'li yaşların başındaydık. Bursla ve asistanlık yaparak okuyorduk; bir yandan araştırmalarımızı sürdürdük bir yandan da çocuklarımızı sevgiyle yetiştirmeyi başardık.

Engin 'in hayalindeki en önemli araştırmalardan biri ATLAS projesiydi. Dünyanın en büyük temel bilim araştırmalarından biri olan ve 10 yıldır devam eden araştırmanın başından beri içindeydi ve maddi olanaksızlıklara rağmen proje için çalışmaktan asla vazgeçmedi. Engin'in

en büyük arzularından biri Türkiye'nin CERN'e tam üyeliği ve bunun gerçekleşmemesine, Türkiye'nin bu çok önemli fırsatı kaçırmamasına inanamıyordu. Bunu değiştirmek için çok çabaladı ama hayattayken maalesef gerçekleşmedi. ATLAS projesi içinde Boğaziçi Gurubu' nun lideri olan Engin'i kaybedince görevini ben üstlendim.

Çalışan gurup zaten devam ediyordu ama proje üç kişiyi kaybetti; iki öğrenci, bir hoca. Boğaziçi 'ilden hoca olarak Engin ve ben vardık. Öğrenci olarak da 5 kişi vardı, öğrencilerden ikisi Engin 'le aynı uçakta olan Berkol ve Engin Abat idi. Projeye yeni hocalar katıldı; yeni öğrenciler geldi. ATLAS deneyi 2008'de veri almaya başladı. Biz veri almır alınmaz hazır olup hemen Engin 'in planladığı şekilde analiz etmeye başladık. Araştırma Engin 'in planladığı gibi

devam etti. Engin, Türk Hızlandırıcı Projesi için de çalışıyordu. Biz, Türkiye olarak vaktinde hızlandırıcı yapmayı kaçırdık. Engin, deneysel yüksek enerji fiziği alanında Türkiye 'nin geri kalmış olmasını eleştirirdi ve bundan tabii ilgili kurumları sorumlu tutuyordu. Hızlandırıcı işine 50 sene önce girip dünya ile birlikte bu işle bir lakım teknikler geliştirmek, bunu öğrenmek gereği vardı. Düşük enerjili hızlandırıcılar ilk başta sadece parçacık fiziği deneyleri yapmak için geçerliydi. Fakat sonra anlaşıldı ki bunların fizik, kimya, mühendislik gibi çeşitli alanlarda uygulamaları var. Dolayısıyla 50 sene önce sadece fizik için önemli olan düşük enerjili hızlandırıcılar artık teknoloji için de önemli olmaya başladı. Mutlaka bir hızlandırıcı yapıp bu işe girmemiz gerekiyor. Bu bir ulusal hızlandırıcı projesi olup aynı zamanda da bir hızlandırıcı merkezi olacak. Bu merkez, ilk hızlandırıcı yapıldıktan sonra, yeni hızlandırıcılar için kararlar verecek. Uzun soluklu bir proje. Şimdi Engin'in yerine bu projede ben de varım. Toryum ise çok önemli bir konu fakat bu daha da uzun soluklu bir proje. Bunu Türkiye 'nin geleceği açısından çok önemli görüyorum. Bu hızlandırıcı projesiyle de ilgili, çünkü toryum yakan nükleer reaktörlerin hızlandırıcı temelli olması lazım. Yani hızlandırıcı kullanarak yakabiliyorsunuz. Hızlandırıcıyı ne kadar ucuz yapabilirseniz ne kadar ucuza ne kadar uzun süre çalıştırabilirseniz toryumu yakmak da o kadar hesaplı oluyor. Dolayısıyla bu hızlandırıcı meselesi toryum açısından da çok önemli. Türkiye 'de çok miktarda toryum var, bir de toryumu yakacak özellikle hızlandırıcı teknolojisini başararsak o zaman enerji problemimizi halletmiş olacağız. Bilimsel ve teknolojik olarak bu proje var anıtu bir kâr getirme aracı olarak daha bu proje yok. Engin bunun önemini kavramış ve vurgulayan birisiydi. Çocuklarıyla veya öğrencileriyle, hatta benimle olan ilişkisini şöyle değerlendiriyorum; sevgisinin o kadar güçlü olduğunu hissettirirdi ki o sevgiden en ufak bir şey kaybetmemek için insanlar onun istediğini yaparlardı. Genç arkadaşlarla konuşuyorum; şöyle diyorlar, "Hocamızın bize şöyle bir bakması yeterdi. Hiçbir şey söylemezdi, bir şey yapmazdı ama öğrencileri onu anlardı ve onun istediğini yapardı... Her şeye enerji dolu yaklaşırdı. Durmadan bir şey yapardı, her meselenin anında hallolması lazımdı. Hiçbir şey bekleyemezdi. Engin, kişiliği çok güçlü birisiydi. Her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünen, en ince ayrıntısına kadar planlayan ve bunları çok mantıklı bir şekilde yapabilen bir insandı. Bu, zaman zaman onun için mutsuzluk kaynağı da oluyordu. Çünkü ne kadar mantıklı ve düzgün plan yaparsanız yapın başkalarının davranışları yüzünden o planlar altüst olabiliyor. Dolayısıyla bu konuda haksızlıklara uğradığı olmuştı. Bu arada bizim toplumumuzun, sistemimizin düzgün çalışmaması da söz konusu. İnandığı doğrular için daima savaştan, gözü hiç korkmayan, son derece cesur bir kişiydi. Hayatta gördüğüm medeni

cesareti en yüksek olan İnsandı diyebilirim. Bana söylemek istediğim başka bir şey var mı diye sorulduğunda cevabım:

"Ben Engin 'i geri İstiyorum."

Değerli fizikçimiz Metin Arık' ın yukarıda kısaca temas ettiği Engin Hanım' ın çalışmalarına biraz daha yakından bakalım; öncelikle CERN' de gerçekleştirilecek ATLAS deneyi konusundaki düşüncelerini kendi ağzından aktaralım:

"CERN deki dairesel hızlandırıcıda protonlar saniyede 40 milyon defa çarpışınca ve laboratuvarında büyük patlama anına yaklaşıncaya evren bulmacasındaki eksik parça yerine oturacak. Yani maddeye kütesini kazandırdığı varsayılan ve adını İngiliz fizikçi Peter Higgs' ten alan Higgs parçacığı bulununca sırlar çözülecek. Evrenin başlangıcında bir bakışım (simetri) olması gerekiyordu. Yani madde- antimadde şeklinde. Ancak antimadde yok oluyor. Bakışimsız (asimetrik) bir düzende sadece madde kalıyor. Oysa bir anti galaksi de olması gerekiyordu. Evrendeki parçacıklar kütlelerini nasıl bir mekanizma sonucu kazandı? Kurama göre parçacıkların kütle kazanması için Higgs parçacığının varlığı gerekiyordu. O parçacık

olmaksızın evren olmazdı. Higgs parçacığının 2012ye kadar bulunamamasının nedeni, kütesi ağır olduğu için o enerjiye ulaşamadığı içindi. Şimdi Higgs parçacığının kütesinin LHC (Large Hadron Collider-büyük hadron çarpıştırıcı) adını verdiğimiz dairesel -hızlandırıcıda ortaya çıkacak muazzam enerjinin sınırları içinde. İsviçre 'deki CERN yer altı laboratuvarında LHC'ye entegre olarak inşa edilen dünyanın en büyük detektörü ATLAS, protonların

çarpışması sonucu ortaya çıkacak parçacıklardan veri toplayıp Higgs parçacığını 2012de buldu..

Parçaları CERN üyesi ülkelerin firmaları tarafından imal edildikten sonra, yerin 100 metre allındaki kuyuya indirilip inşa edilen ATLAS detektörü, 10 katlı bir bina yüksekliğinde ve 45 metre genişliğindedir. Bu deneyde bir araya gelen insan sayısı 2000'e yakın. Türkiye dahil 35 ülkeden fizikçiler var.

Engin Arık, ülkemizin CERN' e üye olması için büyük çaba sarfetmişti. Türkiye CERN' de gözlemci statüsünde ve TÜBİTAK katkı payını ödemediği için öğrenciler merkezdeki

programlara katılamıyor, burs alamıyor ve deneyler aksıyor. Arık, "Türkiye bir Avrupa ülkesi olarak neden CERN'e üye olmasın? Bilimsel ortamda olmak büyük saygınlık kazandırır. Türkiye'nin önüne hedefler koyması gerekir. Biz projeleri tartışıyor sonra rafa kaldırıyoruz. Atılım yapsak Türkiye 15 yılda bilim ülkesi olur. Bulgaristan 1999 yılında 20. üye olarak CERN'e katıldı. Romanya üye olmak üzere. Ermenistan yoksul ama 1000 kişilik Erivan Enstitüsü'nde detektör kuruluyor. İspanya bir zamanlar Türkiye ile kıyaslanabilir bir ülkediydi; oysa şimdi parçacık fiziğinde ilerledi, yer altı laboratuvarı kurdu. Türkiye'deki parçacık fizikçilerinin sayısı ise 10- 20 kişiyi geçmiyor ve hızlandırıcı kurmak için destek bulamıyor."

"Bir hızlandırıcı merkezi kurmanın pratik hayata ne faydası var?" sorusu akla gelebilir. İlk bakışta böyle zahmetli ve parasal değeri yüksek bir projeye israf gözüyle bakılabilir. Oysa, devletler varlıklarını, uzun erimli ve stratejik değeri yüksek projeleri gerçekleştirerek sağlayabilir.

Temel bilimin teknolojiye dönüşümü kalkınmayı beraberinde getiriyor. Parçacık hızlandırıcıları, moleküler biyoloji ve tıptan nükleer fiziğe, gıda sterilizasyonu ve enerji üretiminden savunma sanayine kadar yüzlerce alanda kullanılıyor. Bundan başka, temel bilim etkinlikleri aynı zamanda bir kültür kaynağıdır. Temel bilimleri önemsemeyen, unutan toplumlar medeniyet aleminde horlanmaktan, medeniyet yarışında ilerlemiş toplumların boyunduruğu altında yaşamaktan kendilerini kurtaramazlar.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Sovyetler Birliği ve ABD'nin mali ve bilimsel-teknolojik yetenekleriyle tek başlarına mücadele edemeyeceklerini gören 12 Avrupa ülkesinin (Belçika, Almanya, Fransa, Danimarka, Hollanda, İngiltere, İsveç, İsviçre, İtalya, Norveç, Yugoslavya, Yunanistan) işbirliği ile 1954 yılında kuruldu.

Merkezi, İsviçre ve Fransa sınırında yer alan ve Cenevre şehrine yalan olan CERN, dünyanın en büyük ve en önemli parçacık fiziği araştırma laboratuvarıdır. Merkezde Nobel ödüllerini de içeren pek çok önemli keşif yapılmıştır.

Yukarıda bahsedilen sebeplerden dolayı Engin Arık, DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) desteği ile yürütülen ve Ankara da Gölbaşı'nda kuruluşu planlanan Türk Hızlandırıcı Merkezi için yoğun çaba harcıyordu. Onun deneysel yüksek enerji fiziği alanındaki uluslararası deneyimi ve büyük bilgi birikimi proje açısından yaşamsal önem taşıyordu. Bu proje gerçekleşirse ülkemiz pek çok sanayi kolundan savunma

teknolojilerine kadar geniş bir spektrumda dışa bağımlılığı büyük oranda azaltacak ve bilim ve teknoloji de büyük atılım yapacaktır.

Engin Arık, kendi bilimsel çalışmaları ve Türk Hızlandırıcı Merkezi projesinin dışında, ülkemizin enerji sorunuyla da yakından ilgileniyor ve özellikle toryum üzerinde yoğunlaşıyordu. Arık'ın çeşitli dönemlerde toryum ile ilgili seslendirdiği düşüncelerini konunun teknik ayrıntılarına girmeden kısaca özetleyelim:

"Dünya rezervlerinin önemli bir kısmı Türkiye'de, Balı Anadolu da bulunuyor. Eskişehir, Sivrihisar, Beypazarı ve Kızılcaören yörelerinde. Avusturalya' da 600 bin ton, Hindistan'da 840 bin ton, ABD de 590 bin ton, Kanada' da 170 bin ton, Brezilya 'da 630 bin ton ve Türkiye'de ise sondajı yapıp kesinleşen miktar 380 bin ton.

Toryumun 21. yüzyılın stratejik maddesi olmak olasılığı büyüktür. Yeni tip reaktörlerde yakıt olarak kullanılacak. Eğer biz toryum ile elektrik enerjisi üretebilmek olanağına kavuşursak, bu trilyonlarca varil petrole eşdeğerde bir enerji kaynağı olacak. Bir başka şekilde ifade edersek; 1 ton toryum 1 milyon varil petrole eşdeğer enerji üretebiliyor. Eğer toryumu kullanıma sokabilirsek Türkiye elektrik üretmek için petrol ya da doğalgaz satın almak zorunda kalmayacak.

Japonya, elinde hiç toryum bulunmamasına rağmen, toryumla çalışacak nükleer enerji santrallerine yönelik çalışmalar yapıyor. 840 bin ton toryum rezervi bulunan Hindistan enerji geleceğini toryumda arıyor. Büyük bir servetin üzerinde oturuyoruz; küçük bir bilimsel yatırımla toryum, toryumla enerji üretimi alanının dünya devleri arasına girebiliriz. Toryumun hızlandırıcı kullanılarak yakılması fikri ilk defa 1993 yılında, CERN' de çalışan, 1984 yılında Nobel Fizik Ödülü 'nü alan İtalyan fizikçi Carlo Rubbia tarafından önerildi. Toryumla çalışan nükleer santrallerin patlama tehlikesi söz konusu değil. Çernobil benzeri bir felaketin yaşanması da mümkün değil. İşnetkin (radyoaktif) atık en az düzeyde, yani uranyumlu santrallerin atıkları gibi tehlikeli, uzun ömürlü değil. Bunlar da nötronlarla yok edilebiliyor. Çevre kirlenmiyor. Reaktörün fişini çektiğinizde her türlü işlem duruyor.

*Dünyada ön araştırma çalışmaları bitti; projenin fizibilitesi 1998 yılında tamamlandı. II Avrupa ülkesinin bilimsel araştırma 1 bakanları için araştırma panelleri oluşturuldu; bir de bilim *insanlarının katıldığı teknik danışma gurubu var. Ne yazık ki 'Türkiye buralarda yok. Maalesef biz CERN de de yokuz. Bilimsel araştırmalara yapılan yatırımlar bir süre sonra*

misliyle kendini öder duruma geliyor. Ama Türkiye bu gibi konulara para ayırmadığı için büyük bir bilim adamı eksikliği var.

Türkiye'de 2010 yılında hızlandırıcı, deneysel yüksek enerji fiziği ve nükleer fizik konularında 1200 bilim insanının çalışıyor olması gerek. Şu anda sadece 80 kişi var (bu rakamlar 2002 yılına aittir). Önce bilim ve bilim insanına yatırım yapmak gerekir. Devletin, hükümetin, TÜBİTAK'ın, TÜBA'nın, özel teşebbüsün, sanayi kesiminin katkıda bulunması gerekir."

Engin Arık çok iyi bir bilim İnsanı oluşunun yanı sıra, iyi bir anne, canlı, hayat dolu, öğrencileri ve çevresinde çok sevilen bir kişiydi.

Ablama Hitap...

Ender Atagür
(Engin Arık' ın kız kardeşi)

Can Kuşum...

Nasıl anlatılır sensizlik... İçimdeki yangın...inanamıyorum hala.. Kulağım hep telefonda... Silmedim numaranı.. Bekliyorum özlemle bir gün aramanı... Bana merhaba tatlı kuşum demeni .Nerdesin canımın içi nerdesin melek yüzlüm... Mavi gözlüm nerdesin...

Ben küçüktüm...Sen ise yetişkin olup uçup gitmiştin uzaklara... Evliliğin, kariyerin çocuklar derken... Ben büyüdüm... Sen de ancak soluklanmaya başlamıştın yaşam koşusunda... Artık yılların acısını çıkartırcasına beraberdik sonunda.. Derken bir gün hastalığın çıktı karşımıza... Hemen yanına koştum birlikte girdik hastane odasına...Seni gözlüyordum hep... Reaksiyonlarını izliyordum...Sen ise hiçbir şey yokmuş gibi gülücükler saçıyordun etrafına. Ameliyata gittin... Bende de pil bitti.. Kapıp koyuverdim kendimi hıçkırca hıçkırca... dakikalar, saatler...yıllar gibi geldi geçti... Nihayet gözüktün koridorun ucunda... Yine aynı güler yüzünle bakıyordun bana... inanamadım önce... Acaba ameliyattan vaz mı geçildi dedim kendi kendime... Yoo...Doktor çok başarılı geçti ameliyat dedi. Seni yatağına aldılar... Koluna da serumu bağladılar ... Doktor da üzerini değiştirmeye gitti bu arada... Sen ise daha ameliyatın üzerinden bir saat geçmesine rağmen doğruldun yatakta ve benden gazeteleri isteyip başladın okumaya... Ben ise şaşkın şaşkın bakıyordum sana... Hani hep biliriz ki yeni ameliyattan çıkan biri kolay kolay kendine gelemez... Yan baygın yatar... İnlersızlar... Sende emaresi yokk! Tam o sırada doktor göründü kapıda... O da benim düşündüğüm gibi bir hasta bekliyordu ki... Seni görünce kala kaldı orada... " Pesss !" dedi, hayatımda ilk defa böyle hasta görüyorum karşımda! "Evet.. -o da şaşırmıştı işte.. Demek ki ben boşuna aptallaşmamışım karşımda... Sonra günlerce düşündüm bunu.. .Ve yine bir kez değil bin kez daha hayran oldum sana.

Sonra her hafta sonu tedaviler için buluştuk seninle... Sen yine aynı güçlü kimliğinle her seferinde kendinden çok etrafımı düşünerek direndin hayata... Ve başardın, yendin, her

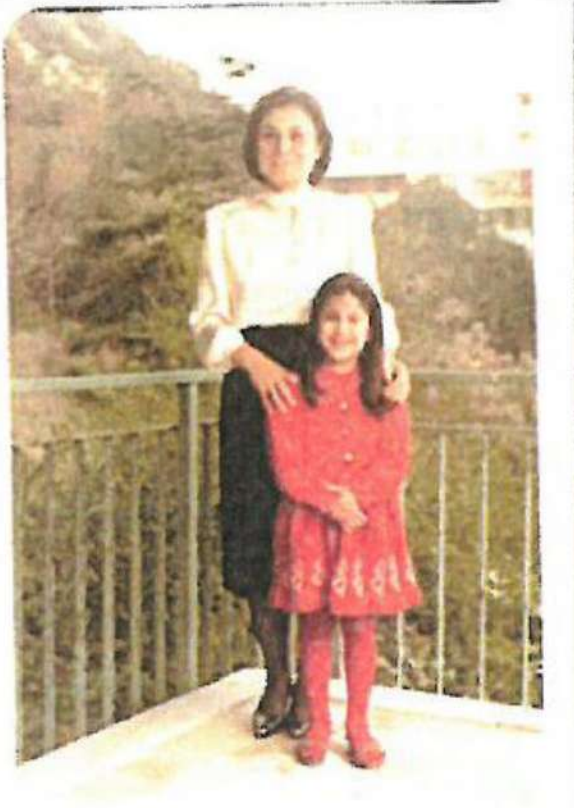
adımından zaferle çıktığım gibi bundan da zaferle kurtuldun sonunda... Artık sevinçle buluşuyor; zamandan çaldığımız kısa anların tadını çıkarıyorduk... O gün... Yine saat 17.15 te konuşmuştuk... Henüz laboratuvardan çıkıyordun. Bana hafta sonu döneceğim; gelecek hafta sonu yine gel İstanbul'a dedin... Geldim geldim bitanem... Ama İstanbul'a değil... Isparta'ya... Tanrı; hep onun gibi olmak istedin, güçlü ve iradeli... Hadi bakalım, dedi. Sına kendini!! Hayatımın en zor sınavını yaşadım... Allahım... ne olur böyle sınavlarla deneme beni bir daha...!

***Seni özlemle ve sonsuz bir sevgiyle
yüreğinde taşıyan minik kardeşin...***

Oğlu Yavuz ile...

Her zaman örnek bir anne

Kızı Yasemin ile...

Aileyi birleştiren, her zaman sevdiklerini yanında isteyen, bütünleştirici yönüyle...

Müziğe olan tutkusu hiç bitmesi...

Şarkı söylemekten keyif aldığı korunun bir konserinde...

Mayıs 2007 Romanya'da düzenlenen Fizik Kongresinde, her fırsatta onunla olmaktan çok mutlu olduğu kardeşi ile...

Gidişi ile birlikte ortadan kaybolan çok sevdiği kedisi maviş...

Fransa'da üç kız kardeşin ilk ve ne yazık ki...son kez buluşması

Paris'teki kongreden dönüşte seni Metz garında karşılamıştık... (birimiz resim çekmek zorunda olunca üçümüz yan yana gelemedik...)

Hatırlıyor musun... Bu yemekten sonra bulaşıkları ben yıkayayım demiştin... Ben de sana masadakileri taşıyordum... Sen tabii her zamanki çabukluğunla ben daha içeri gidip gelene kadar hemen yıkayıveriyordun getirdiklerimi... Tam elini kurulayıp arkam döndüğünde elimde bir kadeh görünce basıverdiniz yaygarayı... "Aaaa..! Bu nereden çıktı?? Kızım sen vitrini mi boşaltmaya başladın?" diye... Erinç ile ikimiz senin o halini görünce kahkahalarla gülmeye başladık ve ne yazık ki bütün gece sana o kadehin masadaki son bulaşık olduğunu izah edemedim...

ENGİN'e

*Masmavi bir denizdi gözlerin
içinde yakamozların oynaştığı
Derin denizlerin yüksek dalgaları gibi
Derinden ve yüce bakardı gözlerin
Bir kuytu köşe, bir dağın zirvesi gibi
İnsanı saran ve heybetli...*

*Gülümserdin mavi mavi
Gülümserdin inci inci
Gülümserdin anaç ve şefkatli
Ağız dolusu güldüğün pek görülmezdi
Gülümserdin dost dost
Gülümserdin bin ince hüznle...*

*Anaydın, evlattın, kardeştin
Gelindin, görünceydin
Babaanneydin
Teyzeydin, halaydın
Arkadaştın, dosttun
Sevgiliydin, sevendin
Sevilendin*

*Çocuktun
Hep çocuk kalanlar gibi
Saf, temiz, kanan, inanan
Kızan, ağlayan
Söyleyen, söylenen*

Kıskanan

Kıskanılan...

Ellerin vardı hünerli

Kalem tutan, güzel yazan

Dillerin vardı

Ilk bir bahar güneşi gibi ısıtan

Ne az konuşurdun ne de çok

Kararlı ve cesurdun.

Hem az yaşadın hem çok

Neler sığdırdın o kısacık ömrüne

Ne sevgiler verdin, ne destekler

Ne dostluklar, ne hayatlar

Hayat sendin, sen hayattın

Hayatımızdan akıp gittin..

Sel oldun, umman oldun

Yel oldun, tayfun oldun

Dalgalarla koştun

Bulutlarla uçtun

Durmak nedir bilmedin

Cihana nam saldın...

Hep çalıştın, hep ürettin

Paylaşmayı nasıl da severdin

Yüzüne gülmeni dost zannederdin

Bonkördün, verimliydin

Herkese yardım ederdin

Almayı da vermeyi de bilirdin...

*Hocaydın, bilgeydin
Politikacıydın, girişimciydin
Liderdin, yenilikçiye
Yönetendin
Her zaman öndeydin
Önderdin...*

*Şimdi bir hikâye anlatsam sana
Desem ki "güzeller güzeli bir kız
Sevdalandı okul arkadaşına
Okul arkadaş da ona vurgun
Hem de ondan fazla
Ama vermezler kıtı delikanlıya...*

*Yürekli kız, yürekli delikanlı
Gizlice evlenir kaçarlar bir gurbet ile
Gencecik, bir başlarına
Buldukları bursla
Hem okurlar hem de dünyalar güzeli
İki çocuk büyütürler...*

*Sonra döner gelirler ülkelerine
Işık saçarlar girdikleri yere
Uğraşırılar didinirler
Kendilerine bir yer edinirler
Bolluk getirirler çevrelerine
Çocukları büyür, torunları olur baş tacı ettikleri...*

Sevgi dolu bir yaşamdır onlarınki

Sadece sevgi
Sevgi ve emekle yođrulan bir yaşam
Derler ya öykülerin sonu acıklıdır diye
Nazara mı gelirler ne
Güzeller güzeli kız bir kazaya kurban gider”

Oy anam ne acıdır bu
Ne umulmadık kazadır bu
Duyanların yüreklerini dađlar
İnsanlar, kediler, köpekler
Tüm börtü böcek, kuşlar
Ađlar da ađlar...

Bir hikâye bitti
Bütün hikayeler gibi bitti
Ya da yeniden başladı
Her son bir başlangıç
Her ölüm bir doğumdur aslında
Her doğum yeni bir yaşam...

Kim bilir, kimlerle, nasıl
Bilinmezliklerle dolu hikayeler
Bilinmezliklerle dolu hayatlar
Başlar... biter... başlar
Biter... başlar
Muttasıl...

Meral ARIK TOPRAK

24.12.2007